

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.12.2002
KOM(2002) 760 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**VEDRØRENDE ARTIKEL 95 (stk. 4, 5 og 6) I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF
DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB**

1. INDLEDNING

1. Ved Amsterdam-traktaten blev der indført grundlæggende ændringer i den nye artikel 95 i EF-traktaten om medlemsstaternes mulighed for at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget på fællesskabsplan, i de tilfælde, hvor det kan begrundes i vigtige behov, især inden for sundheds- eller miljøbeskyttelse. (Bilag I)
2. I henhold til traktaten bekræfter eller forkaster Kommissionen de nationale bestemmelser, den har fået meddelelse om, i medfør af artikel 95 i traktaten. Hvis Kommissionen imidlertid ikke vedtager en formel beslutning inden for seks måneder at regne fra den dato, den modtog meddelelsen, vil de meddelte foranstaltninger blive anset for godkendt.
3. Kommissionens behandling af disse meddelelser bygger på traktatens tekst og tager højde for EF-domstolens retspraksis i forbindelse med den tidligere artikel 100 A, stk. 4, i EF-traktaten, i det omfang det er relevant for fortolkningen af de nye bestemmelser.¹
4. Kommissionen vil sikre, at bestemmelserne i artikel 95 (stk. 4 til 6) finder anvendelse på en komplet og afbalanceret måde, således at de nationale foranstaltninger, der er uforenelige med Fællesskabets regler, kan anvendes, hvor det måtte være nødvendigt, og uden at bringe det indre markedes enhed i fare.

2. INDGIVELSE AF MEDDELELSE

5. Forespørgsler fra medlemsstaterne om fravigelser skal henvise til en harmoniseringsforanstaltning, der er vedtaget i henhold til artikel 95 i EF-traktaten (tidligere artikel 100 A i EF-traktaten).²
6. Meddelelserne bør indeholde selve teksten til de nationale bestemmelser, som Kommissionen anmodes om at godkende, sammen med en begrundelse for disse bestemmelser.
7. Hvis der er tale om en anmodning om tilladelse til at **opretholde** en national bestemmelse (artikel 95, stk. 4, i traktaten), skal bestemmelserne være vedtaget og trådt i kraft inden vedtagelsen af Fællesskabets harmoniseringsforanstaltning eller -eventuelt ikrafttrædelsen af en tiltrædelsestraktat, eller før udløbet af en fravigelse, der er blevet tildelt en medlemsstat ved en foranstaltning, der bygger på artikel 95

¹ Domstolens dom af 17.5.1994, sag C-41/93 Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber Sml. I, s. 1829, generaladvokat Tesaurus forslag til afgørelse af 26.1.1994. Domstolens dom af 1.10.1998, sag C-127/97 Willi Burstein mod Freistaat Bayern (i dommen tager Domstolen, under henvisning til sit svar på det første præjudicielle spørgsmål, ikke stilling til spørgsmålene om artikel 100 A, stk. 4, men disse behandles i generaladvokat Saggios forslag til afgørelse af 7.5.1998). Domstolens dom af 1.6.1999, sag C-319/97, Straffesag mod Antoine Kortas, generaladvokat Saggios forslag til afgørelse af 28.1.1999. Verserende sager: C-512/99, Tyskland mod Kommissionen, C-3/00, Danmark mod Kommissionen.

² Kommissionens beslutning af 15.5.2002 (EFT L 132) og Kommissionens beslutning af 24.5.2002 (EFT L 138) byggede på meddelelser i forbindelse med direktiv 76/116, der var baseret på artikel 100 i traktaten.

eller på en tiltrædelsestraktat. Hvis der er tale om en anmodning om tilladelse til at **indføre** nationale bestemmelser (artikel 95, stk. 5, i traktaten), må bestemmelsen ikke være vedtaget eller være trådt i kraft inden vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen. Artikel 95, stk. 5, i traktaten vedrører nationale bestemmelser, som en medlemsstat påtænker at indføre efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.

8. En medlemsstat, der ønsker at **opretholde** nationale bestemmelser, der er uforenelige med en EU-harmoniseringsforanstaltning, skal indgive sin meddelelse til Kommissionen så hurtigt som muligt efter den dato, hvor Fællesskabets foranstaltning blev vedtaget, og før den dato, hvorfra den gælder, således at Kommissionen kan træffe en beslutning, førend fællesskabsforanstaltningen træder i kraft.
9. En medlemsstat, som ønsker at **indføre** nationale bestemmelser, som er uforenelige med en EU-harmoniseringsforanstaltning, kan indgive sin meddelelse til Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.
10. Muligheden for at anmode om en fravigelse fra en harmoniseringsbestemmelse om det indre marked skal fortolkes restriktivt i overensstemmelse med formålet med den pågældende bestemmelse. Med hensyn til den tidligere artikel 100 A, stk. 4 har domstolen truffet afgørelse om, at den procedure, der er fastlagt i henhold til denne bestemmelse, har til hensigt at sikre, at ingen medlemsstater må anvende nationale bestemmelser, der fraviger fra de harmoniserede bestemmelser, uden at få en godkendelse heraf fra Kommissionen.³
11. Det påhviler klart medlemsstaterne at indgive en meddelelse til Kommissionen, så snart en harmoniseringsforanstaltning er blevet vedtaget, og under alle omstændigheder i så god tid at der kan træffes en afgørelse om meddelelsen, og at den nationale lov kan ændres, hvis bestemmelsen afvises. Dette skal være afsluttet senest den dato, fra hvilken fællesskabsforanstaltningen skal gælde.⁴
12. I henhold til EF-domstolens retspraksis⁵ giver indgivelse af anmodning om fravigelse ikke medlemsstaten ret til at anvende den nationale bestemmelse, førend Kommissionen har godkendt den, eller, hvis der ikke er truffet en afgørelse af Kommissionen, førend efter seks måneder, hvorefter anmodningen anses for at være blevet godkendt.

3. PROCEDUREN FOR KOMMISSIONENS BEHANDLING AF MEDDELELSER

13. Medlemsstaten skal sammen med ansøgningen forelægge alle faktuelle og lovgivningsmæssige oplysninger og, hvor relevant, videnskabelige beviser, der kan anvendes til at begrunde den fravigelse, der er anmodet om, således at Kommissionen kan vurdere, om anmodningen er antagelig, og om den er berettiget.

³ Præmis 28 i dommen i sag C-41/93, jf. også præmis 27 og 28 i dommen i sag C-319/97 (Kortas).

⁴ Præmis 35 i dommen i sag C-319/97 anfører at, "i henhold til artikel 10 EF (tidligere artikel 5) påhviler det medlemsstaterne så hurtigt som muligt at give meddelelse om nationale bestemmelser, som er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning, men som de har til hensigt fortsat at anvende".

⁵ *ibid.*

14. I bilag II findes der en vejledende liste over oplysninger, som en meddelelse skal indeholde, navnlig om de nationale bestemmelser, der ønskes opretholdt (artikel 95, stk. 4 i EF-traktaten) eller indført (artikel 95, stk. 5 i traktaten), og om de påberåbte begrundelser vedrørende sundhedsbeskyttelse, miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet. Denne liste er vejledende og er tænkt som en hjælp til udformningen af ansøgninger - den er ikke obligatorisk.
 15. Meddelelsen, behørigt underskrevet og indeholdende alle dokumenter, skal indsendes til Generalsekretariatet for **Europa-Kommissionen**, BREY-bygningen, **B-1049 Bruxelles**.
 16. Kommissionen underretter alle medlemsstater om hver enkelt meddelelse, den modtager, ved at fremsende en besked, der indeholder hovedelementerne i meddelelsen. Beskeden vil også blive offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Kommissionen forbeholder sig retten til at videregive kommentarer, der måtte blive forelagt Kommissionen af andre medlemsstater eller tredjeparter, til de medlemsstater, der indgiver meddelelser. Medlemsstaterne opfordres til at gøre Kommissionen opmærksom på, hvorvidt nogle af dokumenterne skal anses for at være fortrolige. Andre medlemsstater kan få adgang til alle dokumenter i en meddelelsessag med undtagelse af de dokumenter, der anses for fortrolige.
 17. Kommissionen kan anmode om assistance hos uafhængige eksperter, der er kompetente på det pågældende område, til at vurdere de videnskabelige argumenter, som en medlemsstat fremsætter til støtte for en meddelelse.
 18. Hvis Kommissionen mener, at en meddelelse er uantagelig eller oplagt ubegrundet, forbeholder den sig retten til at træffe en beslutning uden at følge den ovenfor nævnte procedure.⁶
- 4. BESLUTNINGEN OM AT BEKRÆFTE ELLER FORKASTE DE NATIONALE BESTEMMELSER, DER ER GIVET MEDDELELSE OM**
19. I henhold til artikel 95, stk. 6, fastsættes der en frist på seks måneder for Kommissionen til at træffe beslutning om fravigelse i henhold til artikel 95, stk. 4 og 5, i EF-traktaten. Fristen regnes fra dagen efter modtagelsen af meddelelsen. Den medlemsstat, der indsender meddelelsen, modtager en kvittering for modtagelsen med angivelse af datoen.
 20. Hvis meddelelsen vedrører et komplekst forhold, og der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan fristen forlænges med yderligere en periode på indtil seks måneder (artikel 95, stk. 6, tredje afsnit). En sådan forlængelse vil blive meddelt den berørte medlemsstat og offentliggjort i EFT.
 21. Tilladelse til at **opretholde** en national bestemmelse, der er uforenelig med en harmoniseringsforanstaltning, kan kun gives, hvis det begrundes i vigtige behov hos den medlemsstat, der indgiver meddelelse herom, jf. artikel 30 i traktaten, eller hvis den vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet (artikel 95, stk. 4, i traktaten).

⁶ Jf. f.eks. Kommissionens beslutning af 25.7.2000 (EFT L 205/2000)

22. Tilladelse til at **indføre** en national bestemmelse, der er uforenelig med en harmoniseringsforanstaltning, kan kun gives, hvis det begrundes i nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den medlemsstat, der indgiver meddelelsen, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen (artikel 95, stk. 5, i traktaten).
23. Under alle omstændigheder kan der kun gives tilladelse, hvis de nationale bestemmelser ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen vil også kontrollere, hvorvidt de nationale bestemmelser udgør en hindring for det indre markeds funktion, under hensyntagen til at en sådan hindring ikke må være ude af proportioner med den anførte målsætning.
24. Kommissionens afgørelse om at godkende eller forkaste de pågældende nationale bestemmelser har form af en begrundet beslutning, som meddeles den medlemsstat, den er rettet til, og offentliggøres i EFT. Kommissionens beslutning kan prøves ved EF-Domstolen.

BILAG I

Ny artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Artikel 95 (tidligere artikel 100 A)

1. Uanset artikel 94 og medmindre andet er bestemt i denne traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 14 fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markedes oprettelse og funktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til navnlig enhver ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger. Inden for deres respektive kompetenceområder bestræber Europa-Parlamentet og Rådet sig også på at nå dette mål.

4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

5. Når en medlemsstat endvidere med forbehold af stk. 4 og efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen som omhandlet i stk. 4 og 5 de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markedes funktion.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum betragtes de i stk. 4 og 5 omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, eller hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.

7. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 6 bemyndiges til at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der er en undtagelse fra en harmoniseringsforanstaltning, undersøger Kommissionen omgående, om den skal foreslå en tilpasning af denne foranstaltning.

8. Hvis en medlemsstat rejser et specifikt problem vedrørende folkesundheden på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, underretter den Kommissionen, der omgående undersøger, om den skal foreslå Rådet passende foranstaltninger.

9. Uanset den i artikel 226 og 227 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

10. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 30, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.

BILAG II

VEJLEDNING FOR MEDDELELSER I HENHOLD TIL EF-TRATATENS ARTIKEL 95

1. Beskrivende elementer

- **Harmoniseringsforanstaltning:**
 - beskrivelse af den berørte harmoniseringsforanstaltning.

2. Væsentlige elementer, der udgør meddelelsen

- **Nationale bestemmelser:**
 - nationale bestemmelser, der ønskes opretholdt (artikel 95, stk. 4)
 - nationale bestemmelser, der foreslås indført (artikel 95, stk. 5)
- **Begrundelser:**
 - de fremsatte begrundelser for at opretholde en fravigelse (artikel 95, stk. 4)
 - de fremsatte begrundelser for at indføre en fravigelse (artikel 95, stk. 5)

3. Elementer vedrørende de væsentlige betingelser

- de fremsatte begrundelser, i henhold til artikel 30 i EF-traktaten, eller som har forbindelse til miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, og som i den meddelende medlemsstat berettiger til at opretholde de nationale bestemmelser (artikel 95, stk. 4)
- de fremsatte begrundelser, der skyldes særlige problemer i den meddelende medlemsstat, og som vedrører beskyttelsen af miljøet og arbejdsmiljøet, for så vidt angår indførelsen af nationale bestemmelser (artikel 95, stk. 5)
- det nye videnskabelige belæg, der er fremsat, og som vedrører beskyttelsen af miljøet og arbejdsmiljøet, for så vidt angår indførelsen af nationale bestemmelser (artikel 95, stk. 5).

Socioøkonomiske oplysninger:

a) baggrund: disponible økonomiske data (berørte erhvervssektorer, produktion, eksport/import, forbrug og affald), forventede tendenser

b) evaluering af den socioøkonomiske indvirkning: fastlæggelse af hvilke risikogrupper, der er tale om, og skønnede indvirkninger af fællesskabsforanstaltningen.

Videnskabelige oplysninger:

a) videnskabelige data om risici (dvs. beskrivelse af iboende risici og risici ved eksponering), hvor den fællesskabsretlige harmoniseringsforanstaltning ikke er tilstrækkelig, f.eks.:

- evaluering af risici for sundheden/miljøet/arbejdsmiljøet under hensyntagen til indvirkningerne af de allerede eksisterende fællesskabsbestemmelser
- risici ved anvendelsen af stigende mængder af erstatningsprodukter
- nye videnskabelige oplysninger/undersøgelser og/eller mulig igangværende forskning.

b) videnskabelige data, som dokumenterer medlemsstatens specifikke situation, f.eks. data om medlemsstaten sammenholdt med data om andre medlemsstater eller med et fællesskabs gennemsnit med hensyn til:

- (eventuelle) producerede mængder, forbrug og affald samt tidligere og sandsynlige fremtidige tendenser
- emissioner, eksponering (for mennesker og forskellige miljømæssige aspekter) om muligt ud fra målinger, hvis ikke så skønsmæssigt anslået
- forventet udbytte (i form af en nedsættelse af risiko/fare, eksponering, konsekvenser for mennesker eller miljø), især ved sammenligning med virkningerne af fællesskabsbestemmelserne (angiv, hvilket ekstra udbytte der forventes af de nationale bestemmelser).